

651. Кой-то не има мало терпѣніе въ придобываніе-то на науки-те, возлыша послѣ много времія въ темнота-та на неученіе-то

652. Не ся сообраꙗвай часто съ злы-те; зачто-то когда имашъ съ нихъ сходство достига да ся мнішъ за виноватъ, хотя да си не повиненъ,

653. Благополученъ е оный, кой-то има здравіе-то си.

654. Сообраꙗй ся съ человѣцы-те, зачто уединеніе-то (самота-та) половина е безуміе (лудость):

655. Колко-то повече ся надѣвашъ, толкова повече страдаешъ.

656. Человѣцы-те можеме да гы мниме раздѣлены на четыры чинове: перви-те имать нужда отъ всяко нѣчто на тол свѣтъ, а на другій свѣтъ имать дишевизна (евтинія) въ всы-те нѣчта; втори-те имать всы-те на тоя свѣтъ, а на другіа свѣтъ имать нужда отъ всы-те; трети-те не имать нужда отъ ничто, и облагополучени са и на тоя и на оныя свѣтъ; и четверти-те. не имать ничто нито на тоя. нито на оныя свѣтъ.

657. Отбѣгвай судове-те (давіи-те); зачто-то тія приличатъ на единъ огнь, кой-то трудно ся угасява, когда веднождь ся запали.